No. 2762 | Zaterdag 18 Juli 1936 | 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50



PROCLAMATIE.

Gielliam Johannes Josephus Wouters

Gouverneur van Curaçao.

Aan de ingezetenen van het Gewest Curaçao.

Ik breng te Uwer kennisse, dat het Harer Majesteit, onze geeerbiedigde Koningin, heeft behaagd mij bij Hoogstderzelver Besluit van den 7den April 1936 No. 13 te benoemen tot Gouverneur van Curaçao en dat ik op heden in eene plechtige zitting van den Kolonialen Raad het bestuur heb aanvaard.

Ter voldoening aan het verlangen van Hare Majesteit breng ik U Hoogstderzelver beste wenschen over voor den groei en bloei van het Gewest Curaçao.

Met Gods onmisbaren steun en met Uw aller medewerking, hoop ik Uwe belangen naar mijn beste vermogen te behartigen en de welvaart, waarin het Gewest Curaçao zich mag verheugen, niet alleen te bestendigen, maar zoo mogelijk nog op te voeren.

Gedaan te Willemstad, den 13n. Juli 1936.

De Gouverneur van Curaçao,

G. J. J. WOUTERS.

De betekenis der Olympiade.

De eerste deelnemers voor de 13e Olympiade zijn reeds lang in Berlijn aangekomen, en binnen enkele dagen gaat het sportfestijn beginnen.

Wij zijn geen sportmaniakken en onze lezers hopen we evenmin. We weten heel goed, dat er belangrijker dingen zijn dan de honderd meter in 10.3 seconde, maar hier gaat het niet om de prestatie in de eerste plaats.

Hier gaat het om wat er nog leeft aan vitaliteit, aan jeugd, aan kracht in onze beschaving, om ridderlijkheid en belangeloosheid, vooral om een nobele kameraadschap.

Hier gaat het vóór alles, wat er goed en opvoedend is aan sport, en tegen alles, wat er aan het sportgedoe miezerig is geworden en onwelriekend.

Dit althans is de dragende idee, die Pierre de Coubertin aan de Olympische Spelen ten grondslag legde, toen hij ze in 1894, ondanks bergen van moeilijkheden, in het leven riep, en in 1896, ondanks grotere bergen van moeilijkheden, te Athene voor de eerste maal doorvoerde. Dit is de dragende idee gebleven, al is er — door de verdwazing der moderne recordjagerij — met de nobiliteit dezer gedachte bij sommige volkeren getransigeerd.

Deze Olympische gedachte, meer dan welke andere ook, is er ene, die verbindend werkt tussen de volkeren der wereld, zoals het klassieke Olympia alle stammen der Helleense beschaving, ondanks twisten en tweedracht, in een hogere eenheid bond.

Aan deze gedachte, in ruime en grote visie beleefd, heeft baron Pierre de Coubertin, in aristocratische onbaatzuchtigheid, zijn leven en zijn vermogen gewijd.

Als wij geen sportmaniakken zijn, de Coubertin was het zonder twijfel nog veel minder. Hij is eer een moderne humanist die de sport slechts als middel heeft gezien tot verruimng en verrijking, tot veredeling vooral van de geest: zijn eigen, rijke werk op wetenschappelijk, op paedagogisch, op artistiek gebied is daar om het te bewijzen.

„Het gaat er niet allereerst om, te winnen," heeft hij immers met nadruk van de Olympische Spelen gezegd, „maar om ridderlijk te strijden. Het was niet mijn bedoeling de kampioenen der wereld te verenigen, maar een sportieve en artistieke wedijver in het leven te roepen."

„Feest van de vrede, van de geest, van de kunst," zo heeft hij de Olympische Spelen steeds gewild en steeds genoemd: het is op zijn verzoek, dat men te Berlijn, na de grote openingsplechtigheid, de Negende Symphonie van Beethoven spelen zal.

In honderden artikelen en geschriften, op honderden congressen heeft hij een halve eeuw lang deze hoge opvatting der Olympische gedachte verdedigd, deed haar ingang vinden in alle landen en over heel de wereld, bracht — zonder ooit enig persoonlijk voordeel er uit te trekken — zijn gehele vermogen er aan ten offer.

De Olympische Spelen zijn uitgegroeid tot een machtige factor van vereniging en toenadering tussen de volkeren; met iedere Olympiade stijgt hun betekenis in dit opzicht.

De Berlijnse Spelen worden breder van opzet en grootser van allure dan alle, die tot nu toe plaats vonden en kunnen hun verbroederende invloed op honderdduizenden geesten niet missen.

Want het lijkt ondenkbaar, dat de duizenden jonge athleten, die met elkaar in het Olympische dorp zullen wonen, de honderd-duizenden, die uit alle delen der wereld de jongens en meisjes van hun eigen land komen aanmoedigen in een internationaal en kosmopolitisch millieu, zoals het bij geen andere gelegenheid te vinden is, daar niet dieper overtuigd zullen raken van de absurditeit en de misdadige waanzin van ieder streven, dat de volkeren in oorlog tegenover elkaar wil brengen.

Het zal uiteindelijk misschien niet meer helpen, omdat de ontbindende krachten in onze beschaving duurzamer werken dan die van een vierjaarlijkse verbroedering. Maar dan is de schuld aan de politiek en zeker niet aan de Olympische gedachte.

Baron Pierre de Coubertin is oud geworden, het „ver sacrum" van zijn leven is voorbij, al blijft zijn hart verpand aan het feest van de „printemps humaine."

Zijn gladde haren en de brede snor onder de fijne, rechte neus zijn sneeuwwit geworden en slechts in zijn ogen, onder de donkere wenkbrauwen, leeft nog iets van de gloed, waarmee hij de moderne Olympiade in het leven riep.

Hij is arm, het gaat hem zeer slecht. Zijn schepping, zijn Olympisch „ver sacrum" is gegroeid tot wereldafmetingen, zoals hij ze zelf nimmer heeft kunnen dromen, zijn eigen leven is wel zeer winters geworden, hij heeft zich voor een groot idee geruineerd. Hij leeft in Zwitserland en houdt zich — in zijn moeilijke omstandigheden — bezig met wetenschappelijk werk.

„Waarom," vroeg dezer dagen in een Belgisch blad, Victor Bouin, „voor Pierre de Coubertin niet de nobelprijs voor de vrede?"

Deze gedachte verdient steun. Zij verdient die vooral in een tijd, waarin geen enkel politicus van groot formaat op deze prijs aanspraak zou durven maken.

De idee van de verbroedering der volkeren is steeds de bezielende kracht geweest, die de Coubertin's streven allereerst bepaalde.

Zijn streven was groot, zijn resultaat is het evenzeer.

Een nobelprijs zou een groot en nobel mens helpen op nobele wijze, waarop een edelman geholpen dient te worden, hij zou een daad zijn van eenvoudige rechtvaardigheid.

En hij zou de lichte schaduw van tragiek verdrijven, die thans vanuit de Coubertin's leven valt over de wereld van het Olympisch feest..................

v. D.

Wat is Katholieke Cultuur?

Het is niet alleen een geestige zinspeling, maar ook een zo diepe waarheid, wanneer Henri Hermans het begrip cultuur zo juist definieert als hij zegt: „de cultuur van de ziel, **dat** is de ziel van de cultuur."

Cultuur en cultureel zijn twee woorden, die in onze tijd velen als in de mond bestorven liggen. Maar er is alle reden voor de vraag, of bij dit vele gebruik, ook het juiste begrip van deze woorden, altijd wel helder voor de geest staat.

En in 't bijzonder stellen wij deze vraag naar aanleiding van een serie artikelen in een plaatselijk blad, waarin herhaalde malen van cultuur sprake was.

Het woord cultuur wordt in onze tijd kwistig gebruikt en men spreekt van een heidense en christelijke cultuur, van een decadente en een gezonde cultuur. Maar de vraag welke wij hier in 't kort willen beantwoorden is deze: „Wat is katholieke cultuur?"

Velen stellen cultuur tegenover natuur en men spreekt dan van natuurvolkeren en cultuurvolkeren, een tegenstelling, die niet juist is. Het woord cultuur is afkomstig van een latijns woord, dat betekent bebouwen, vervolmaken, zodat **cultuur eigenlijk niet anders is dan, zoals prof. Kors het heel helder uitdrukt,** een vervolmaking in de lijn van de natuur."

Iedere cultuur, die dan ook daden wenst te stellen in strijd met de natuur, is daardoor reeds tot onvruchtbaarheid gedoemd.

De menselijke cultuur kan dus alleen bestaan en vruchtdragend zijn, wanneer zij geheel en al beantwoordt aan de menselijke natuur.

Hierin ligt direct reeds opgesloten, hoe de ware cultuur door de mens, tot ontwikkeling kan komen. Den mens en ook daardoor onderscheidt hij zich van het dier, is op de samenleving aangewezen. Maar de mens staat ook ontvankelijk tegenover het goddelijk goed.

Alle menselijke vooruitgang vindt plaats in de gemeenschap, niet alleen in die van het ogenblik, maar geslachten en eeuwen hebben daaraan meegewerkt. Deze cultuur in de gemeenschap moet zich dan ook richten naar de drie faculteiten, die de menselijke natuur bezit, verstandsleven, gemoedsleven en wilsleven. M.a.w. dus, de cultuur in het gemeenschapsleven moet haar krachten richten op verstand, gemoed en wil.

Wij katholieken leren, dat het hoogste doel vande mens is, te zijn zo dicht mogelijk bij God, naar Wiens evenbeeld wij geschapen zijn.

Door het verstand kunnen we bezitten het zichtbare, dat de mens omgeeft en hij met z'n verstand bevatten kan. Door het gemoed kunnen wij de kunst dienstbaar maken aan de ontwikkeling van 's mensen hoogste doel, dus zijn natuur. Zodat ook de kunst dienen moet om de mens via zijn gemoedsleven nader te brengen tot het bereiken van God. Vandaar dat wij een kunst, die alleen aan aesthetische eisen voldoet, en de eisen der ethica verwaarloost, als een onding afwijzen, omdat dit soort kunst, niet voldoen kan aan de eisen der menselijke natuur, om via het gemoedsleven nader te komen tot God.

De wil tenslotte moet leiden tot de reële daad. De passie, de hartstocht, voert tot daden, die noch menselijk, noch redelijk zijn en brengt ons daarom af van God. De wil geeft ons zelfbeheersing, houvast en doet ons streven naar hoger, naar God.

En God is de diepste oorzaak en grond van alles, overgave aan God voert vanzelf tot het goede.

Men heeft het in onze tijd veel over de totale mens, maar alleen in de samenwerking van genoemde drie machten de menselijke natuur, bereiken we de menselijke totaliteit, die tenslotte niet anders is dan de resultante van deze vervolmaking van de menselijke natuur. Vandaar dat de totale mens, zoals prof. Tromp zegt, eigenlijk niet anders is, dan een katholieke cultuur-mens.

Deze gedachtengang brengt logisch mede, dat zonder leiding, een goede cultuur niet kan worden bevorderd.

Wie kan nu leiding aan deze mensengemeenschap geven?

Zij die aan de Staat een totaliteitsbegrip toekennen, menen natuurlijk aan de Staat deze leiding te kunnen toevertrouwen. Nu ontkennen wij katholieken allerminst dat de Staat in deze een taak en roeping zou hebben. Integendeel, wij hebben meermalen een be**roep gedaan op de Staat en deze in gebreke gesteld, tegenover de ondermijnende krachten van de echte cultuur. Wetenschap, kunst, zedelijkheid en techniek moeten door de Staat worden ontwikkeld en bevorderd, om de culturele vervolmaking mogelijk te maken.** Wij erkennen zelfs de taak van de Staat, de godsdienst zoveel mogelijk te bevorderen. Maar de Kerk heeft een geheel eigen zending, waarbij de Staat wel heeft te zorgen, dat Zij deze ongestoord vervullen kan, maar de Staat kan deze nooit van de Kerk overnemen.

Alleen door aan de Kerk, aan de godsdienst volkomen mogelijkheden te geven voor een ontplooiing van haar krachten, scheppen we de gelegenheid voor een harmonieuze ontwikkeling van de echte wezenlijke cultuur.

Cultuur van ras, van bodem en bloed is eenzijdige cultuur, hier worden niet de essentialia geraakt, maar hoogstens enkele neven-voorwaarden.

Alleen de katholieke, de christelijke cultuur kan de totale mens vormen en een blijvend karakter hebben, omdat zij alleen de eeuwigheidswaarheden in zich heeft. Elke andere cultuur, hoe verheven ook, de geschiedenis der mensheid getuigt het, is onherroepelijk na een kortere of langere perode aan verval onderhevig. Zolang men nog in het allereerste stadium van opgang verkeert, kan men wel roepen, dat zijn cultuur voorlopig voor duizend jaren is gevestigd, maar de wijze mens, die de eeuwen overziet, lacht om deze dwaze grootspraak.

Alleen de christelijke cultuur omvat de gehele mens, omdat het Christendom de mens in zijn totaliteit neemt, niets uitgezonderd, ook niet het „aangename" leven, zoals St. Thomas leert.

Het bereiken van deze echt menselijke cultuur is niet zo gemakkelijk. Het is de erfzonde, die hier een leemte heeft veroorzaakt, die de goede harmonie heeft verstoord en het lagere in de mens opstandig heeft gemaakt tegen het hogere.

Daarom is ascese en boetvaardigheid een eerste eis. Door versterving en wilsbeheersing, **kan het lagere in ons weer** onderworpen worden gemaakt aan het hogere.

Katholieke cultuur is dan ook in wezen een herstel van de door de erfzonde gevallen natuur, door de opbouw van het natuurlijke streven door middel van de heilig makende genade.

Cultuur is een gemeenschapsdaad en alleen het verlangen de mensheid te dienen, brengt de echte cultuur voort. Christelijke cultuur zo zegt prof. Kors, dan ook geeft een on-egoistisch dienvermogen.

Maar wie dan ook een echte cultuurdrager wil zijn, beginne met zich zelf, zelfvorming is daarvoor het allereerst nodige en om deze te verkrijgen, moeten we ons dagelijks in ons gebed wenden tot God om Zijn genade.

Zo zal er een echte kath. cultuur ontstaan, waaraan de wereld thans meer dan ooit behoefte heeft, een kath. cultuur, die met het veranderen van tijden, naar vorm wisselen kan, maar in haar wezen, eeuwig en onveranderlijk is, zoals ook God eeuwig en onveranderlijk is.

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.

DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

Misbruik van gezag, is het grootste van alle misbruiken.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

28)

Ik keek door de open deur der kamer. Daar lag het stille binnenhof van het paleis, met zuilengangen van hoge, vierkante pilaren, en in het midden de dunne straal van een fortuin. Om de fontein waren warrelige struiken der bloemen — ontzaglijke geraniums, ontzaglijke stokrozen en een overdaad van oranjekleurige goudsbloemen.

„Wat lijkt dat op onze bloemen thuis!" zei ik werktuigelijk.

„Ik bracht het zaad van ginds mee — van je zuster thuis", zei hij.

Ik voelde me vreselijk bedrukt.

„Maar al die dingen zeggen mij niets," riep ik met een poging kort te zijn.

„Ik moet mijn stem wat sparen," zei hij en sloot de ogen.

Ik kon niet zeggen, dat ik hem niet geloofde; integendeel, ieder woord geloofde ik. Ik was eenvoudig beinvloed geweest door Rooksby's achterdocht. Ezelachtig had ik mij gedragen met dat zaakje aan boord van de „Thames". — De overtocht van Carlos en zijn trouwen Thomas was geregeld door een of ander zaakgelastigde van O'Brien te Londen, die in betrekking stond met Ramon en Rio Medio. Dezelfde persoon had, de Nieuw-Schotlander-stuurman Nicols, een gewetenloos zeeman, voor O'Brien's dienst geëngageerd. Hij moest het schip te Kingston verlaten en zich vervoegen bij Ramon, die hem de middelen zou verschaffen om naar Cuba te gaan. Doordat die man mij intiem zag met twee personen op weg naar Rio Medio, kreeg hij het in zijn hoofd dat ik daar eveneens heen ging. En heel natuurlijk, was hij niet gesteld op een Engelsman als getuige bij zijn handelingen.

Maar Rooksby's gedrag, zijn bedekte beschuldigingen, zijn insinuaties tegen Carlos, hadden mij sterker beinvloed dan wat ook. Nu ik wist, dat Carlos Veronica had liefgehad, herinnerde ik mij een honderdtal kleine feiten. Ik begreep Rooksby's jaloers ongeduld, Veronica's vriendelijke blikken op Carlos, 't feit, dat Rooksby Veronica gevraagd had op de eigen dag, dat Carlos weer in de buurt was gekomen met de politie op z'n hielen. Ik zag heel goed dat er tussen Casa Riego en de schurkenbende van Rio Medio niet meer verband was dan tussen Ralph en de ouden dronken Rangsley van Hyte Beach. Minder misschien.

„O, je hebt een droevig leven gehad Carlos", zei ik na een lange pauze.

Hij opende de ogen en glimlachte zijn dappere glimlach. „Men moest z'n stem weten te sparen en ze niet verkwisten aan klaagredenen. Ik heb je zoveel te vertellen, alles nog..."

Hij wachtte even en vestigde zijn ogen op mij.

„Stel je voor, dat dit huis, deze stad, een groot deel van dit eiland, veel land in Castilië, veel goud, 'n massa slaven, een grote naam — een heel grote naam — alles is wat ik achter zal laten. Verder, dat er een edele grijsaard is, één die zeer groot geweest is in de wereld, die wel spoedig zal sterven: dan zullen al die dingen overgaan op een jong meisje. Die oude, zeer oude man, is al een beetje kinds; dat jonge meisje weet heel weinig van de wereld en is erg hartstochtelijk, wat trots en hulpeloos. Voeg daar nu bij 'n grote bedreiging —een zeer gevaarlijk, listig, scherpzinnig persoon, — de raadgever van de grijsaard, die hij volkomen naar zijn hand kan zetten — wiens doel het is het jonge meisje en die ontzaglijke rijkdommen te bezitten... Zo zijn oude mensen, vooral de voornamen. Zij hebben zoveel dingen aan het hoofd, ze moeten iemand hebben, waarop ze zich verlaten. Ik spreek hier over mijn oom en zijn intendant O'Brien. Je hebt dien man gezien."

Carlos sprak met een stem die nauwelijs boven een fluistering uitkwam, maar met onverschrokken moed klemde hij zich vast aan zijn taak.

Als ik sterf en hij blijft hier, zal hij mijn dochter helemaal in zijn macht hebben. Het is een verschrikkelijk mens... Waar zou al het fortuin voor dienen? Voor het herstel van het ware geloof in Ierland? Quien sabe? Maar het komt in ieder geval in de zakken van O'Brien. En het jonge meisje de dochter, die zou ook in handen komen van dien O'Brien. Voor haar is 't het ergste van al."

Hij slikte pijnlijk en bracht zijn tere hand aan zijn wit halsboordje.

„Veel zorgen heb ik mij gemaakt over de vraag, hoe dien O'Brien in zijn plannen te dwarsbomen. Mijn oom ging naar Kingston in de overtuiging dat het zijn plicht was toe te zien, of de terechtstelling van die ongelukkigen op gepaste en menswaardige wijze geschiedde. — O'Brien vergezelde ons als zijn secretaris. Ik bevond mij in de afschuwelijkste gemoedstoestand en bad om bijstand en voorlichting. Toen viel mijn blik op jou die vlak tegen de wielen van ons rijtuig geleund stond. Het was als een antwoord op mijn gebeden.

Carlos stak plotseling zijn hand uit en omvatte de mijne.

Ik dacht, dat hij ijlde en voelde mij zeer bekommerd om hem. Hij keek mij zo ernstig aan en hield maar steeds mijn hand omklemd.

„Maar toen ik jou zag," ging ik na een poosje voort, „zette het zich in mijn hoofd vast: dat is de man, die gezonden is als antwoord op je bidden. Ik voelde het, ik wist het. Als jij mijn nicht kon hebben en mijn landen, dacht ik, zou het mij even goed zijn als had ik je zuster — wel niet helemaal zo, maar voor iemand, die binnenkort zal moeten sterven om niets achter te laten dan een marmeren graf, toch goed genoeg. O, je verlangt zo onder Gods gezegende zon een teken van je achter te laten en enigszins te mogen weten, hoe de gang van zaken na je dood zijn zal... In mijn gedachte had ik alles heel gauw geregeld. De grote moeilijkheid was O'Brien. Als ik gezegd had: „Hier is de man, die met mijn nicht zal trouwen", zou hij jou of mij vermoord hebben; hij deinst voor niets terug. Zo zei ik hem heel kalmpjes: „Kijk eens, heer secretaris, dat is de man, die u nodig hebt om uw Nichols te vervangen — een echte vechtduivel; maar ik denk niet, dat hij er gemakkelijk op in zal gaan. Lok hem dus naar Ramon en tracht hem te overreden." O'Brien was heel blij, omdat ik eindelijk eens wat belangstelling begon te krijgen voor zijn plannen en omdat het een Engelsman in een vernederende positie zou brengen. Ook Seraphina was blij, omdat ik dikwijls met geestdrift over jou, als een heel moedig en achtenswaardig man had gesproken. Daarop liet ik je door Ramon meetronen in de verwachting dat de zaak aan mij zou worden overgelaten."

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).



Partij en Landsbelang.

In een artikel van ons blad van 11 Juli ll. hebben wij ons moeten verdedigen tegen de beschuldiging: dat het landsbelang bij ons katholieken niet veilig zou zijn.

In aansluiting daarbij geven we hier een verslag weer van de rede, over hetzelfde onderwerp: „Katholiek en Nederland" van Prof. Mr. C. P. M. Romme, op de gewestelijke landdag te Alkmaar op 21 Juni ll.

Prof. Romme betoogde daar, „dat Katholiek en Nederlander geen vijanden zijn, maar dat zij een twee-eenheid vormen, waardoor het ons mogelijk is belangrijke waarden toe te voegen aan onze Nederl. volksgemeenschap. Het behoort mede tot de taak van de Kath. Staatspartij, het volk het besef bij te brengen, **dat de katholieke politiek niet voor katholieken alleen, maar voor de Nederlanders gevoerd wordt.** Het zou verraad plegen moeten heten, verraad aan onze katholiciteit en ons Nederlandschap, als wij beide van elkaar poogden te scheiden. Het is diepe wijsheid, dat Quadragesimo Anno ons vermaant ons allen hecht aaneen te sluiten en desnoods onze beste plannen prijs tegeven, als het algemeen belang dat eist, opdat bovenal Christus regere en Christus heerse. Gesteld tussen de keuze een eed van trouw af te leggen aan hen, die het zedelijk gezag bezitten of aan hen, die alle zedelijk gezag missen, zouden wij ons geplaatst zien, voor een keuze tussen karakter en karakterloosheid, tussen waarheid of dwaling, vóór of tegen Christus. Het zou voor ons geen keuze zijn, want wij weten alleen dit: God met ons, Christus voor ons.

Het ligt ook in de natuurlijke rede, zo vervolgde spr., ons gezonde verstand dwingt ons ertoe bij elkaar te blijven, omdat wij zo het beste kunnen geven wat wij te geven hebben. De volksgenoot, die ons vraagt onze eenheid op te geven, vraagt ons minder te doen dan wij op de vaste bodem van onze beginselen kunnen doen. Hij toont daarmee ons niet te kennen. Hij weet niet, dat wij recht hebben de beste burgers te zijn, die wij zijn kunnen, dat wij het recht hebben om katholiek te zijn, een recht, dat wij ons niet ontnemen laten, nu niet en nooit.

Vast besloten zien wij dan op naar onze Koningin om onder Haar veilige leiding katholieke burgers in een Nederlansen staat te zijn.

Duidelijker kan het niet gezegd worden, dat onze politiek geen partij- maar landsbelang voeren wil.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Op de eerste plaats vragen we de aandacht voor een kwestie, die nog wel niet aanstonds ter tafel komen zal, maar waaraan druk gewerkt wordt en welke **van zeer grote invloed zijn zal op de vrede in Europa.**

Het is een kwestie of Duitsland weer een koloniale mogendheid worden zal.

In de laatste maanden wordt de publieke opinie grondig door de Duitse pers bewerkt. Enkele weken geleden hebben we een bericht doorgegeven, dat de verschillende koloniale genootschappen in Duits land tot een organisatie zijn verenigd, om des te effectiever te kunnen werken. Bovendien zitten in de kolonies zelf de Duitsers ook niet stil. In Duits-Oost-Afrika o.a. waar meer als de helft der blanken Duitsers zijn, wordt een sterke Nazi-actie gevoerd, alsof het reeds zeker is, dat binnenkort dit gebied weer in Duise handen zijn zal.

Daar komt bij, dat binnenkort het mandaat over de vroegere Duitse kolonies, welke in Engelse en Franse handen zijn, afloopt en een beslissing daarover genomen moet worden. Engeland heeft dan ook enige tijd geleden een commissie naar de Engelse mandaatlanden gestuurd, welke commissie in het rapport mededelingen hebben gedaan van genoemde Duitse actie.

Engeland, ook uit het vermelde rapport blijkt het, schijnt nu niet zo heel afzijdig te staan tegen een herstel van Duitsland als koloniale mogendheid, maar Frankrijk?

Het is ook wel duidelijk, dat Italië al zijn invloed aanwendt tot een teruggave van de Duitse Koloniën.

Maar wanneer?

Algemeen wordt verwacht, dat de eerstvolgende bijeenroeping van de Rijksdag, dit het punt der behandeling zijn zal.

Een ander belangrijk feit in de Europeese politiek, wat ook binnenkort aanstaande lijkt en waarin Italië niet zonder invloed is, is het herstel der Habsburgers in Oostenrijk.

Klaarblijkelijk onder invloed van de steun van Mussolini, heeft aartshertog Otto van Habsburg onlangs een proclamatie gericht tot het Oostenrijkse volk, zeggende, dat hij hun oproep afwacht, om op de troon terug te keren.

De uitbanning van de monarchie noemt hij een inbreuk op de wet, terwijl het land het slachtoffer is geworden van de omstandigheden.

„Evenals mijn vader," aldus aartshertog Otto, „ben ik bereid, mij opofferingen te getroosten. **Mijn volk gaat mij boven alles.** Dat is mijn vaste voornemen. Zo helpe mij God."

En nu gaan we over tot de huidige politieke situatie.

In de bekende Dardanellenkwestie is het te Montreux tot een overeenkomst gekomen, welke de doorgang door de Dardanellen zal verbieden, van de oorlogsschepen van alle strijdende partijen gedurende de vijandelijkheden, indien Turkije neutraal is. Doch wel is de doorgang van oorlogschepen toegestaan, indien zij de verplichtingen van de mogendheden, opgelegd door het Volkenbondhandvest, vervullen.

Maar Japan, ofschoon geen lid van de Volkenbond, heeft toch dezelfde rechten geëist als de Sovjet, die wel lid van de bond is. En heeft reeds aanstonds het dreigement er aan toegevoegd, dat wanneer het zijn zin niet krijgt, het aan geen enkele overeenkomst zijn goedkeuring hechten zal.

In **ITALIE** heeft men de opheffing der sancties met grote feestelijkheden gevierd. Omtrent de toestand in Abessynië komen telkens van persbureaux berichten van overvallen door Ethiopiërs, tot zelfs in de nabijheid van Addis Abeba. Deze berichten worden echter alle door Italie ontkend. In Lybie heeft Italie drie divisies teruggeroepen, een gevolg van het vertrek van een gedeelte der Engelse vloot uit de Middellandse Zee.

In **SPANJE** zijn er in de laatste dagen 43 doden gevallen en 68 gewonden. **Onder de eersten bevond zich o.a. de leider** der Monarchisten, die zich daarom uit Cortes hebben teruggetrokken, daar zij geen zitting willen nemen met de moordenaars van hun leider.

De staat van beleg is weer in het land afgekondigd.

In **PALESTINA** wordt door de Engelse regering steeds strenger tegen de rebellen opgetreden: van een terugkeer tot rustiger toestand is echter nog geen sprake. Dit laatste is evenmin het geval in **CHINA**, waar de laatste berichten een oorlog onvermijdelijk achten.

BUITENLAND.

EEN GEHARNASTE REDE VAN KARDINAAL FAULHABER.

Enkele weken geleden heeft kardinaal Faulhaber, aartsbisschop van Munchen, nadat hij mede was getogen in een processie, in de Liebfrauendom te Munchen, weer een zijner niets ontziende geharnaste predicaties gehouden.

„Deze processie van katholieke mannen was, zoals beweerd, geen demonstratie. Deze processie was een openbare geloofsbelijdenis, waarop het Katholieke Munchen op grond van zijn geschiedenis en het Concordaat recht heeft. In deze tijden moet men zich immer weder betekenis en zin van het geloof klaar voor ogen stellen. Het geloof is de Führere ten eeuwige leven, maar is ook een schat en zegen voor het leven hier beneden.

Heden (Z. E. sprak dit gedeelte zeer luid en met de grootste nadruk uit) wordt er zoveel gesproken over trouw aan de leiding en over de eed van trouw aan het vaandel en de staat. Maar het moet worden gezegd, dat zij, die hun eed van trouw bij het H. Vormsel afgelegd, breken (Hitler, Goebbels en de meeste tegenwoordige Zuid-Duitse machthebbers zijn ex-katholieken), absoluut geen waarborg kunnen geven, dat zij eenmaal ook hun vaandel- en staatseed niet zullen breken. Mannen, die aan Gods woord geloven en dit geloof in het openbaar belijden, zijn een zegen voor hun volk, wijl zij trouw en geloof in de boezem van het volk steunen en handhaven door hun geloof aan Gods woord.

Dan kwam de kardinaal te spreken over de huidige toestand:

„Ik weet, dat uw zielen bedrukt worden door de herinnering aan de gewelddadige wijze, waarop de ouders bij de laatste inschrijving voor de scholen, zelfs onder bedreiging van broodroof, werden gedwongen hun kinderen van de confessionele scholen af te nemen en ze te zenden naar de gemeenschapsscholen. Zo zelfs, dat men haast niet meer kan spreken van de vrije wil der ouders. En thans weer iets ergers.

Er is een officiële mededeling afgekomen, dat in de eerste maanden zes honderd kloosterlijke onderwijzeressen aan de Beierse scholen zullen worden ontslagen.

Onderwijzeressen met de beste examennummers en getuigenissen, die volgens het leerplan van de staat in dienst der jeugd-opvoeding het beste hebben gepresteerd, zullen haar verworven rechten tegenover de staat en het recht op uitoefening van haar beroep verliezen. Het katholieke volk vraagt zich af: zijn wij, katholieken, dan rechtloos en vogelvrij? Zal de wil der ouders, in verband met de opvoeding hunner kinderen geen waarde meer hebben?

Bij deze druk van buiten, komt nog **een zware druk van binnen: de berichten over zedelijke delicten van ordebroeders,** welke in de pers en nog meer in de volksmond misbruikt wordt tot ophitsing tegen alle kloosterlingen en alle katholieken. Niemand van ons wil in bescherming nemen wat slecht is. Niemand kan deze ten hemel schreeuwende misdaden tegenover de zedelijke wet scherper veroordelen dan de kerk zelf. Gelooft mij, het kerkelijk recht zal met alle gestrengheid tegen deze ongelooflijke afschuwelijkheden optreden en ze bestraffen."

NEDERLAND.

PROF. VERRIJN STUART CONTRA MR. TRIP.

Het goud geen goede maatstaf.

Misvatting bij onze opperste bankleiding.

In Economisch-Statistische Berichten kant prof. mr. dr. G. Verrijn Stuart zich tegen de beschouwingen, door den president der Ned. Bank, mr. Trip, onlangs aan de economische politiek van Nederland gewijd.

Het recept, dat mr. Trip aan ons land voorschrijft, komt neer op „het zich onthouden (door de Overheid) van maatregelen, die de doorwerking van het natuurlijke aanpassingsvermogen tegenhouden en vertragen." Devaluatie wordt verworpen als zijnde „een noodsprong, die een tijdelijke verlichting kan brengen, maar, zoals in de rede ligt en door de ervaring geleerd wordt, na kortere of langere duur zijn uitwerking verliest," een noodsprong, die de president te verwerpelijker acht, omdat hij „gedaan wordt ten koste van de minst draagkrachtigen van het volk."

Hoe deze minst draagkrachtigen er thans aan toe zijn, kunnen de talrijke werklozen, de in hun loon, salaris en pensioen gekorte arbeiders en ambtenaren en de tot de laatste penning uitgeknepen belastingbetalers verklaren.

De vraag is nu maar, wat de president zelf tegenover de door hem verworpen devaluatie stelt. En dan moet men zeggen, dat het middel, dat hij aanprijst, t.w. „natuurlijke aanpassing", wellicht overwogen zou kunnen worden wanneer een deugdelijke aanpassing zou worden gebezigd, maar dat het de baarlijke ellende voor onze maatschappij betekent, wanneer men, zoals de Bankpresident dat doet, het goud als maatstaf gebruikt. Dit goud toch heeft in de loop der tijden hevige waardefluctuaties vertoond. Het is eenvoudig een onmogelijkheid om een „natuurlijke" aanpassing te bewerkstelligen met behulp van een metaal, dat nu eens in waarde daalt, dan weer — zoals in de huidige depressie — met tientallen percenten in waarde stijgt.

Om slechts één voorbeeld te noemen: hoe kan men geldstukken op lange termijn op „natuurlijke" wijze aanpassen, wanneer de geldeenheid, waarin zij zijn uitgedrukt, in waarde fluctueert? Terecht maakt mr. Trip bezwaar tegen Overheidsingrijpen in vaste lasten, omdat daarvan slechts het gevolg is, dat men het vertrouwen, dat men herstellen wil, steeds verder ondermijnt. Maar als er nu volgens zijn recept op „natuurlijke wijze moet worden aangepast, dan betekent dit niet anders, dan dat een aantal debiteuren, die bij stabiel geld behoorlijk op de been gebleven zouden zijn, nu failliet verklaard of „gereorganiseerd" moeten worden en dat zij, die ondanks de geldwaarde in staat blijken hun schulden te betalen, belast worden met een veel zwaardere druk dan waarop zij bij het aangaan van hun schuld in redelijkheid hadden kunnen rekenen. Dat deze „natuurlijkheid" in onze maatschappij een toenemend verzet ondervindt, spreekt toch waarlijk vanzelf! Aanpassing aan gewijzigde omstandigheden wordt tenslotte altijd voltrokken, wanneer de belanghebbenden maar het gevoel hebben, dat datgene wat van hen wordt verlangd redelijk is. Dat nu is hier niet het geval. De gouden maatstaf van den Bankpresident is niet rationeel , omdat het goud zelf veel te sterk in waarde heeft geschommeld; **vandaar, dat de aanbeveling van wat hij onder „natuurlijke aanpassing" meent te moeten verstaan,** onbevredigend blijft en elke overtuigingskracht ontbeert.

Zo schiet dan wederom het betoog van den president van de Ned. Bank op het meest essentiële punt van zijn verslag tekort. Het door hem ingenomen standpunt berust op de veronderstelling, dat het goud ook bij de huidige, zeer gebrekkige toepassing van de gouden standaard de stabiliteit zou bezitten die nodig zou zijn om dit metaal als maatstaf van natuurlijke aanpassing bij gewijzigde omstandigheden, d.w.z. als doeltreffend ruilmiddel en als betrouwbare rekeneenheid, te doen fungeren.

Zolang deze misvatting bij onze opperste bankleiding blijft heersen en de Nederlandse regering haar daarin blijft steunen, zal van een gezonde economische politiek hier te lande niet gesproken kunnen worden.



De nieuwe Gouverneur-Generaal van Nederlands-Oost-Indië, Jhr. mr. A. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer.

CURAÇAO.

PLECHTIGE KERKELIJKE ONTVANGST VAN GOUVERNEUR WOUTERS.

Zondag a.s. voor de Hoogmis te half negen zal in de Kathedrale Kerk van St. Anna in de Breedestraat, de plechtige kerkelijke ontvangst plaats hebben van Gouverneur G. J. J. Wouters.

Deze plechtigheid zal, volgens gewoonte, plaats vinden aan de achteringang der kerk, waar de Apostolisch Vicaris Mgr. Verriet met de geestelijkheid den nieuwen Gouverneur zal ontvangen volgens het Romeins ceremonieel, gelijk dit gebruikelijk is bij hoog geplaatste personen.

Onder de H. Mis zal Mgr. Verriet de welkomstrede houden.

Examens.

Bij de op 6, 7, 8, 10 en 11 Juli jl. ter Inspectie van het Onderwijs gehouden examens ter verkrijging van een Gouvernements-Mulo-Diploma zijn geslaagd:

Voor Diploma A.: Hendrik N. v. Beek, Evert M. Newton, Henry M. Rosema, Eddy Slockers en Marcel Slockers.

Voor Diploma B.: Gretha M. Groeneveld en Roelof de Wit.

C. Statius Muller.

Het Vaderland schrijft over dezen onlangs in den Haag overleden oud-administrateur van financiën:

De heer C. Statius Muller, oud-administrateur van financiën van Curaçao, Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw en Curaçaoënaar van geboorte, wiens overlijden op 15 Juni in de ouderdom van ruim 73 jaar wij reeds vermeld hebben, stamde uit het patriaat van zijn geboortegrond hetwelk aan de Nederlandse naam in de landen in en rondom de Amerikaanse Middelzee een goede klank verbond.

Hij ging in 1875 naar het Amsterdamse gymnasium, waar hij alras de primus zijner klasse werd. **Ontijdig riepen omstandigheden hem naar het Landje terug, waar „de jongeling" tot klerk van** de 3de rang benoemd werd (1878). Dank zij zijn gaven van hoofd en hart, zou hij er een snelle promotie maken. In 1890 was hij reeds hoofdcommies ter secretarie en drie jaar daarna benoemde Gouverneur Barge hem tot waarnemend Administrateur van financiën en Secretaris van de Gouvernementsbank. Na nog daarna het Secretariaat waargenomen te hebben, ontving hij in 1899 bij Koninklijk Besluit de definitieve benoeming van Administrateur van financiën. Als zodanig was hij in het bijzonder de rechterhand van Gouverneur jhr. J. O. de Jong van Beeck en Donk bij diens voortvarende en omvangrijke welvaartspolitiek. Hij werd lid en ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, was herhaaldelijk Gouverneur a.i. In de Koloniale Raad, als vertegenwoordiger van den Landvoogd trad hij bijzonder tactvol op in de strijd der meningen tussen de Nederlandse politiek en de insulaire inzichten. Nog vóór zijn pensioenering (1912) legde „Afdeling West-Indische zaken, Departement van Koloniën" de hand op hem. Zij liet hem node gaan, toen de fatale leeftijdsgrens van een degelijk ambtenaar aangebroken was (1928). Gedurende zijn werkzaamheid te Departemente arbeidde hij mede aan de oprichting van de Stichting „het Curaçaosch Ondersteuningsfonds." En al die tijd bleef hij daarbij voor de „Curaçaosche Kolonie" in den Haag de algemene vraagbaak, zoals hij altijd geweest was. In het kort de heer C. Statius Muller heeft gedurende zijn ganse ambtelijke loopbaan van een halve eeuw, onvermoeid met nimmer falende belangstelling zijn krachten aan Curaçao en een hoogstaand Groot-Nederlander.

De nieuwe ramen in Delft.

Ook Curaçao heeft indertijd bijgedragen voor de nieuwe ramen van de nieuwe kerk te Delft, het koninklijk mausoleum der Oranjes en waaraan thans de restauratie van het koor is voltooid.

Enkele weken geleden werd door H. K. H. Prinses Juliana deze nieuwe ramen onthuld.

Het volgende ontlenen wij aan een korte toelichting gegeven door den voorzitter der Glasramen-commissie, Jhr. mr. dr. E. A. van Beresteyn, die daarbij tevens een beknopt overzicht gaf van de restauratie van het koor en van de voorgeschiedenis der thans voltooide ramen. Mede gaf Ds. Voorsteegh, die advies heeft gegeven aangaande de uitbeelding van verschillende bijbelse onderwerpen, daarover een toelichting.

Het eerste raam van de reeks, die nu is geplaatst, heeft tot onderwerp de figuur van Mozes als wetgever van Israël. Het daarop volgende raam dat geschonken is door H. K. H. Prinses Juliana, geeft een uitbeelding van de gelijkenis der talenten. Het raam daarnaast heeft eveneens een onderwerp uit het Nieuwe Testament, nl. de Geboorte van Christus, de verkondiging aan de Herders en de komst van de Wijzen ut het Oosten. Dit raam is geschonken uit gelden in West-Indië verzameld. Mede aan de Zuidzijde is er nog een raam (geschonken door inwoners van Apeldoorn en den Haag, de twee plaatsen waar de koninklijke familie resideert) voorstellende de voorspellingen van den profeet Daniël.

Daartegenover bevindt zich het Vorstinneraam, dat door de inwoners der hoofdstad werd aangeboden, en een beeld geeft van de moederliefde in grote vrouwenfiguren uit het huis van Oranje, zoals Juliana van Stolberg en Louise de Coligny. Het gedachtenis-raam voor wijlen H. M. de Koningin-Moeder Emma is geschonken uit gelden in Rotterdam bijeengebracht. Men heeft daarvoor tot onderwerp gekozen de dienende liefde en voor de uitbeelding verschillende voorstellingen genomen uit het Evangelie. Onderaan bevindt zich de opdracht: Ter nagedachtenis van Hare Majesteit Koningin Emma, Vorstin der dienende liefde. Het laatste raam, dat met mede-

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Te Besançon overleed de Aartsbisschop Kardinaal Binet.

In Mexico is een staking uitgebroken onde de olie-maatschappijen Luz en Fuerza, waarin ook het verkeer en talrijke industrieën betrokken zijn.

Op Koning Eduard VIII van Engeland is een aanslag gepleegd, toen de koning Donderdagmorgen een parade inspecteerde van de Garde in het Hydepark.

De aanvaller, een Engelsman, wilde op den Koning schieten met een pistool, dat met 4 kogels geladen was. Men sloeg hem echter het wapen uit de hand, en de aanvaller werd gearresteerd.

In Chicago stierven in 12 dagen 3000 personen van de hitte.

Lindbergh zal op verzoek van Goering een bezoek brengen aan Duitsland.

Met de herfst zal een wekelijkse dienst worden ingesteld door de Imperial Airways, op de lijn New York—Bermuda als eerste etappe van de oceaandienst, welke in 1937 tot stand zal komen.

In Polen had een vliegongeluk plaats, waarbij een Generaal en 2 officieren van de staf het leven lieten.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Door Nederland zal met ongeveer 150 personen aan de Olympische Spelen deelgenomen worden, waarvan 130 mannen en 20 vrouwen.

Een plotseling opstekende Zuid-Westerstorm veroorzaakte grote schade in geheel Nederland. Vele binnenschepen zijn losgeslagen en gezonken. Ook werd een groot aantal bomen ontworteld, zodat zowel het trein- als tramverkeer storing ondervond. In Hilversum werden drie personen gedood die door een vallende boom diep getroffen werden, zes andere personen werden bij verschillende stormongelukken gewond.

Te Rotterdam zijn vier directieleden van het gebouw voor Kunst en Wetenschappen gearresteerd daar het vermoeden dat zij opzettelijk brand gesticht hebben meer en begint te rijzen.

Te Soesterberg worden in de laatste tijd succesvolle radioverbindingen tot stand gebracht tussen vliegtuigen en het grondstation op de 5 meter golflengte. Afstanden tot 170 K.M. werden op deze wijze overbrugd. Men maakt hierbij van een Nederlandse vinding gebruik.

Bij een auto-ongeluk werd de burgemeester van Beilen, de heer Froentjes en de wethouder Eeleveld uit dezelfde gemeente gedood. Wethouder Schuring en gemeentesecretaris Thalen werden zeer ernstig gewond in het ziekenhuis opgenomen.

H.M. de Koningin en Prinses Juliana bezochten de Engelse kunst-tentoonstelling. Het bezoek was van lange duur en de vorstinnen toonden veel belangstelling voor het tentoongestelde. 's Middags verbleven de hoge gasten enkele in het Paleis op den Dam, waarna een bezoek aan het Rijksmuseum gebracht werd.

---

werking van de kinderen der christelijke scholen tot stand is gekomen, beeldt den zegenenden Christus uit en bevat ook verschillende episoden uit het leven en de prediking van den Heiland..

In het linkse benedenvak bevindt zich het volgende opschrift: „Door de Glasramen-Commissie, onder leiding van Jhr. Mr. Dr. E. A. van Beresteijn, voorzitter, Ds. Is. Voorsteegh, secretaris, Jac. Mees penningmeester en Mevrouw J. B. van Baren-van der Voorn Grootenboer, is de voorziening van het Koor met gebrandschilderde ramen n 1936 voltooid."

Deze ramen werden alle door Willem van Konijnenburg ontworpen. Hierbij verleenden medewerking de heren F. H. Abbing, H. v. d. Stok, G. Rueter, M. Nauta, A. Molkenboer en J. Collette.

De schade bij de C.P.I.M.

Volgens de B.- & N. ber. is volgens onderzoek gebleken, dat er 4 tanks zijn verbrand: waarvan er 2 volkomen vernietigd zijn. Het totale verlies, zo vernam de Beurs, bedraagt een half millioen gulden. Vermoedelijk is deze opgave volgens de boekwaarde van de C.P.I.M.

Loterij Fortuna.

De eerste vier prijzen in de trekking van deze week vielen op de nummers 1277 — 5160 — 8460 — 1653.

Kamer van Koophandel.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao.

Van der Burg's Borstelfabrieken N. V. Tuinderstraat 120-138 Rotterdam, wensen in relatie te treden met handelaars in verfkwasten en penselen.

J. Borel-Rue Fortuny 19. Parijs — wenst in relatie te treden met handelaars in parfumeriën.

Arturo — Bressel — P.O. Box 232 — Zaragosa, Spanje, verstrekt alle informaties, omtrent import en export over geheel Spanje, Portugal, de Canarische eilanden en de Noord-Westkust van Afrika.

Dorothy G. Krumdieck — Hazel Avenue and State Road — Upper Darby P.A. wenst in relatie te treden met verkoopers van Amerikaanse tijdschriften.

Pietro Patti and Figli — Palermo — Italie, zoeken een vertegenwoordiger voor de verkoop van amandelen.

R. Ohno & Co., 27 1-chome, Adojibashidor, Minaminu, Osako Japan wensen in relatie te treden met importeurs van ijzerwaren, emaillewaren, aluminiumwaren.

G. Fujiyama, . PO. Box 280, Kobe, Japan wenst in relatie te treden met importeurs van „Rayon, Silk en Cotton Piece Goods."

H. J. de Bres Sigaren- en Cigarillosfabriek, Culemborg, Nederland, zoekt een agent voor de verkoop van sigaren.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovenstaande firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

Wijziging dienstregeling K. L. M.

De K. L. M. deelt ons mede:

Hierbij hebben wij de eer U mede te delen dat wij gisteren bericht hebben ontvangen van de Pan American Airways dat deze Maatschappij binnen korten tijd twee maal een wijziging zal brengen in de regeling van haar diensten langs de Noord-kust van Venezuela.

Om deze reden zal ook de dienstregeling der K. L. M. moeten worden veranderd. De eerste wijziging, die dus van tijdelijke aard is, zal ingaan op 20 Juli e.k. en beperkt zich tot het verschuiven van de diensten Curaçao-Aruba-Maracaibo en terug, welke tot nu toe op Dinsdag en Donderdag werden uitgevoerd, naar Woensdag en Vrijdag. De tijden van aankomst en vertrek benevens de overige diensten tussen Curaçao en Aruba ondergaan thans geen wijziging.

Wanneer de Pan American Airways wederom haar diensten zal veranderen, is momenteel eens niet bekend. We zullen wij U reeds spoedig het daarna geldige schema, dat belangrijk van de bestaande regeling afwijkt, doen toekomen.

Bekendmakingen.

De Heer H. A. Hessling, commies ter Gouvernements-Secretarie alhier, is gemachtigd om de bescheiden, van de Gouvernements-Secretaris uitgaande, namens deze te tekenen.

De commies ten Postkantore C. A. Yrausquin is gemachtigd om bij ontstentenis of verhindering van den Postdirecteur, de officiële bescheiden namens hem te tekenen.

De commies der belastingen 1e klasse J. van Delden is, voor wat betreft Philipsburg, gemachtigd om de kwitanties en andere stukken betreffende de I. U. & D. namens den Ontvanger op St. Martin te tekenen.

De commies der belastingen 2e klasse C. A. Vlaun is, voor wat betreft „Koolbaai", gemachtigd om de kwitanties en andere stukken betreffende de I. U. & D. namens den Ontvanger op St. Martin te tekenen.

De klerk ten Ontvangerskantore op Saba M. N. Hassell is gemachtigd om de kwitanties betreffende de hondenbelasting namens de Ontvanger te tekenen.

Aan den Opziener der veldwacht op St. Eustatius C. J. van Zanten is twee weken vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte verleend en in aansluiting hieraan twee maanden binnenlands verlof wegens langdurige dienst van meer dan zes jaren.

De veldwachter op St. Eustatius J.G. Halley is tijdelijk gedurende de vrijstelling van dienst en het verlof van C. J. van Zanten belast met de functien van opziener der veldwacht aldaar.

Mej. Irena Lamberta Croes is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld op het bevolkingsbureau op Aruba.

De tijdelijk veldwachter Elias Gregorio Harts is, onder gelijktijdige onthefing uit zijn tegenwoordige betrekking, benoemd tot tijdelijk gevangenis opzichter alhier.

Plechtige kerkelijke ontvangst van Gouverneur Wouters.

Zondag a.s. voor de Hoogmis te half negen zal in de Kathedrale Kerk van St. Anna in de Breedestraat, de plechtige kerkelijke ontvangst plaats hebben van Gouverneur G. J. J. Wouters.

Deze plechtigheid zal, volgens gewoonte plaats vinden aan de achteringang der kerk, waar de Apostolisch Vicaris Mgr. Verriet met de geestelijkheid den nieuwen Gouverneur zal ontvangen volgens het Romeins ceremonieel, gelijk dit gebruikelijk is bij hoog geplaatste personen.

Onder de H. Mis zal Mgr. Verriet de welkomstrede houden.

Weer Petroleumlampen in Indië.

De „Tjaja Timoer", een liberaal-nationalistisch dagblad te Batavia, wijst erop, dat de Ned.-Ind. Gas-Mij. geen rekening wenst te houden met de moeilijke tijden en haar dure tarieven nog steeds handhaaft, ondanks het verzoek van de regering om deze tarieven te verlagen. Het blad constateert, dat men zelfs in grote steden tegenwoordig terugkeert naar het gebruik van petroleum-lanpen.

Het aantal van de gebruikers van petroleum-lampen neemt toe. Sommige toko's behelpen zich met Petromax-lampen. Dit alles is te wijten aan de hoge tarieven van de N.I.G.M.

K
KRO
O

Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Zondag, 19 Juli.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. „Nederlandse Schilderkunst".
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. „Landbouwkundige Missieactie", door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Zeilvaart over de maand Juni 1936.

Binnengekomen van:

Aruba	40
Azua	1
Bonaire	39
Guanta	1
Higuerote	7
Jacmel	2
La Guayra	3
La Vela de Coro	18
Manzanillo (Cuba)	1
Pampatar	1
Pto. Cabello	26
Pto. Lopes (C'bia)	2
Rio Hacha	2
San Juan P.R.	2
Tucacas	23
Zee	3
	171

Vertrokken naar:

Aruba	44
Barahona	1
Bonaire	32
Cumana	1
Jacmel	5
La Guayra	2
La Vela de Coro	32
Las Piedras	2
Pampatar	2
Marigot	2
Ponce P.R.	1
Pto. Cabello	34
Pto. Lopez	1
Pto. Sucre	3
Slagbaai	1
	163

DE FILM VAN DE WEEK

Van 20 tot en met 25 Juli.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Dressed to thrill.
His night out.
Baby take a bow.
Bleeke Bet.
Ruggles of Red Cap.

Cinelandia.

Baby take a bow.
Adventures of Frank Merrywell.
Every Night at Eight.
Vagabond Lady (Kinderen).

Hollywood.

The Man who broke the Bank of M. Carlo.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Going to Town.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

VERGELIJKENDE STAAT

van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN:

Tijdvak	Aantal	inh. in M^3
Juni 1936	440	2.521.397
Juni 1935	421	2.361.526
Jan. t/m Juni '36	2615	15.716.782
Jan. t/m Juni '35	2476	14.954.539

ZEILSCHEPEN:

Tijdvak	Aantal	inh. in M^3
Juni 1936	171	14.845
Juni 1935	124	11.921
Jan. t/m Juni '36	921	72.781
Jan. t/m Juni '35	764	75.409

De Zaak Jonkers.

Naar we vernemen, heeft de Sergeant-Majoor Jonkers tegen het vonnis van de Krijgsraad alhier hoger beroep aangetekend: ook het openbaar Ministerie is in hoger beroep gegaan.

De Zaak zal nu gebracht worden voor de hogere Krijgsraad in Nederland.

Benoemingen.

Tot pastoor te Oranjestad op Aruba is benoemd de zeer Eerw. Pater Bartel; tot pastoor te Groot Kwartier de Zeer Eerw. Pater Schipper en tot Pastoor te Santa Maria de Zeer Eerw. Pater Elie; tot kapelaan op Otrobanda de Wel Eerw. Pater Weijers.

R. K. PADVINDERS.

St. Tharcisiusgroep Afd. Verkenners. Curaçao.

Vierde week van Juli.

Dinsdag, 21 Juli 3—5:
Patr. Bijeenkomst Reigers.
Uurverdeling als gewoonlijk.
Ons busbeestje heeft behoefte aan 'n verfrissend bad.

Woensdag, 22 Juli 4—6.
Patr. Bijeenkomst Houtduiven.
Kampbenodigdheden! Oef. Parade pas.

Vrijdag 24 Juli 5—6.30:
Patr. Bijeenkomst Snippen.
Keukentafels en kast.
Oefening Parade pas.

Zaterdag 25 Juli 8.30 — 1.00 voor de liefhebbers:
Voetballen op Scherpenheuvel.
Spoorzoeken — wedstrijd hardlopen. (horse-races!!)
5 uur Eereraad
5.30 — 8.00 Troepbijeenkomst.
5.30 Vlag hijsen en breken.
Geestelijk puntje. — De Wet.
5.45 Oefeningen die je dagelijks moet doen. Waarom?
6.00 Vlag strijken.
Parade pas Gezamenlijke oefening.
6.20 Spel (binnen). Potlood achter je oor, Zakboekje klaar!
6.40 Schermen. Wees ridderlijk!
7.00 Kampvuurnummers oefenen.
7.30 Goliath, het monster van Dr. Vivanti.
8.00 Bidden, ingerukt en wel-te-rusten.

Jongelui,

Jullie hebben allemaal van dichtbij of veraf zwarte rookwolken zien opstijgen de vorige week! Dagenlang heeft heel Curaçao gepraat over brand en gevaar, mensen die in de buurt wonden hebben angstige uren doorgemaakt.

Voor duizenden guldens benzine is de lucht ingegaan als rook. En waarom dat alles? Waarschijnlijk om een kleine onvoorzichtigheid! Kleine oorzaken kunnen grote gevolgen hebben. Die brand van dagen, dat wrede, meedogenloze vuur, die machtige wolkenmassa's kunnen 'n les voor ons zijn! 'n Waarschuwing tot voorzichtigheid! 'n Kleine onoplettendheid kan de oorzaak zijn van grote ellende. En niet alleen als 't gaat over vluchtige benzine in 'n tankenpark!

Ook in "t kamp is voorzichtigheid geboden. Voorzichtigheid wat betreft 't materiaal, wat betreft ons lichaam, wat betreft onze ziel. Goddank we nemen 'n flinke wacht met ons mee! We hebben allen 'n Engelbewaarder, die we maar al te dikwijls vergeten. Hij waakt over onze ziel in de gevaren die haar bedreigen, hij waakt ook over ons lichaam en behoedt ons voor ongelukken.

Niet voor niets vragen we in ons Reisgebed om zijn bescherming op de tocht. Wij hebben zijn hulp hard nodig. Bidt deze week eens bizonder voor onze H. Vader, de Paus.

Hopman.

Gecompliceerd antwoord.

Vreemdeling: Hoe komt het toch, vriendlief, dat dit grote dorp zo'n kleine kerk heeft? De mensen kunnen er onmogelijk allen in.

Boer: Ja, als alle mensen er in gingen, dan gingen ze er allen niet in, maar omdat ze er allen niet ingaan, daarom gaan ze er allen n.

Naar het uiterlijk geoordeeld.

In een gezelschap:

„Hoe ziet de heer B. er toch eigenlijk uit?"

„Dat zal ik u zeggen, mijnheer", antwoordde de vrouw des huizes.

„Hij heeft naar het uiterlijk veel van een knecht, die veel van een heer heeft."

De man met gouden hart.

De jongeman ging naar de woning van zijn bruid. Daar wachtte hem zijn aanstaande schoonvader op.

„Ik moet een ernstig woord met je spreken," zei deze. „ik heb zo even bericht gekregen, dat ik m'n hele vermogen verloren heb. Ik heb niets meer over."

De jongeman toonde zich zeer ontroerd. „Nu zult ge zien, wie ik ben," zeide hij tot hem, die zijn schoonvader zou worden. „U behoeft niet alles kwijt te zijn. Je kunt je dochter behouden."

Complimenteus.

Een echtpaar komt in de tram.

„Er is nog een zitplaats vrij, zei de vrouw.

„Goed, dan ga ik maar zitten," meende de man, „misschien is er wel een heer die voor jou opstaat."



PRESIDENT VARGA VAN BRAZILIE ondertekent in Rio de Janeiro en in tegenwoordigheid van verschillende staatslui een non-agressie verdrag tussen Brazilie en Argentinië.



LENTEKONINGIN. Zelfs in Amerika kiest men een Lente-Koningin. Deze bekoorlijke meisjes stellen de Lentekoningin voor met haar hofdames gedurende een Mei-optocht welke door de studenten van het Mount Holyoke College in Massachusetts werd gehouden.



KONINKLIJKE AALMOEZEN. Bij gelegenheid van zijn troonsbestijging heeft de jonge koning Farouk van Egypte aalmoezen laten uitdelen aan de armen in Cairo en Alexandria. Op de foto zien we een ambtenaar die de aalmoezen uitdeelt.

In de rechtszaal.

President: Hoe hebt ge voor die ellendige 15 stuivers, die gij uit de winkellade genomen hebt, uw vrijheid, uw eer, uw toekomst kunnen wegwerpen.

De beschuldigde: Gij hebt volkomen gelijk, mijnheer de president, maar wat zal men er aan doen? De lade was niet beter voorzien.

Beter blode Jan, dan dode Jan.

Waarom ben je weggelopen toen het op vechten aankwam?

Omdat ik liever heb dat de mensen van me zeggen: Kijk daar loopt ie, dan: Och hemel kijk, daar leit ie.

Boer en Advocaat.

Advocaat: Jelui boeren zijt toch domme rekels.

Boer: Wel, meneer de advocaat schimp maar zo niet. Gij leeft van onze domheid. Als we zo dom niet waren hadden we geen advocaten nodig.

Er zijn maar weinig mensen, die geld in hun bezit weten te krijgen, zonder dat het geld hen in bezit krijgt.

't Zij gij gelukkig zijt of droevig,
Het hart vraagt om een ander hart:
Gedeelde vreugd is dubb'le vreugd,
Gedeelde smart is halve smart.

Stel nooit een plicht of weldaad uit,
Doe ras wat eens uw hart besluit.

Gods roeden, die het lichaam plagen,
Zijn bezems om de ziel te vagen.
(Vondel.)

Nooit moet men van een eerlijk man,
Al nemen wat men krijgen kan.

De kwaadsprekende tong is als een vuur dat alles verslindt.

Aankomst en vertrek der schepen van 18—22 Juli 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Cuba	18	Cristobal	18	Le Havre
Lara	19	New York, P. Cabello	19	Aruba, Maracaibo
Falcon	19	Maracaibo	19	San Juan, New York
El Libertador	19	Maracaibo, Aruba	—	Curaçao
Astrea	22	New York, P. Cabello	22	Aruba, Maracaibo



SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

MUNDO NOBO

A-Klasse.		B-Klasse.	
19 Juli :	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (M. Winters)	19 Juli :	Atletico — Be Quick (H. Doezie)
26 Juli :	Transvaal 1 — R.C.C. 1 (M. Winters)	26 Juli :	D.D.V.O. — P.S.V. (L. Ramos)
2 Aug :	Oefening Bondselftallen		

RIO CANARIO.

A-Klasse.		B-Klasse.	
19 Juli :	Asiento 1 — Hercules 1 (O. Suares)	19 Juli :	R.C.C. 2 — Feijenoord (H. A. Nevel)
		26 Juli :	Volharding 2 — Be Quick (A. D. Joens)
		26 Juli :	Asiento 2 — J.-Holland 2 * (G. de Rooy)

SCHERPENHEUVEL.

A-Klasse.		B-Klasse.	
		19 Juli :	J. Holland 2 — Volhard. 2 * (H. Koeiman)

Wegens het niet opkomen van den Scheidsrechter is de wedstrijd Hercules 2—D.D.V.O. van de 12de Juli uitgesteld tot een nader te bepalen datum.

Afgeschreven als werkend lid van S.U.B.T.: F. Francisca.
Afgeschreven als leden van Transvaal: A. Zeedijk, L. Lieuw Sioe, S. Balinge en J. Jo Fo Sang.

Ingeschreven als werkende leden van Transvaal: A. Honkoop en A. van der Schoor.
Ingeschreven als werkende leden van Atletico: J. Plasidez en A. Virginia.
Ingeschreven als werkende leden van Hercules: E. Laken, M. Laken en M. Meulens.
Ingeschreven als werkende leden van Feijenoord: J. Rodriguez en M. Davelaar.

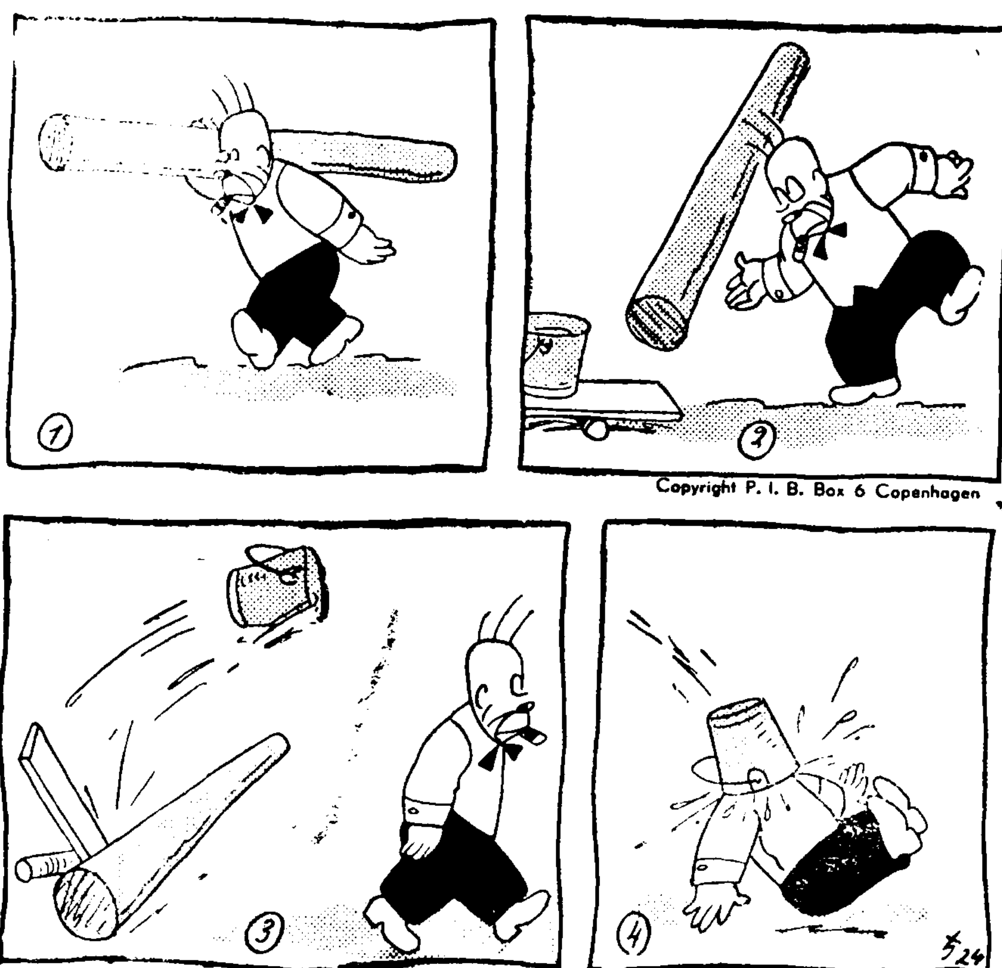
PROGRAMMA VAN DE WILHELMINABEKER.

9 Augustus 1936.
MUNDO NOBO.
A. Jong Holland 1—S.U.B.T. 1.
RIO CANARIO.
B. Asiento 1—Hercules 1.

16 Augustus 1936.
SCHERPENHEUVEL.
C. Scherpenheuvel 1—Transvaal 1.
MUNDO NOBO.
D. Volharding1—R.C.C. 1.

23 Augustus 1936.
MUNDO NOBO.
X. Winnaar A.—Winnaar C.
RIO CANARIO.
Z. Winnaar B.—Winnaar D.

31 Augustus 1936.
MUNDO NOBO.
Winnaar X.—Winnaar Z.



ADAMSON TOONT ZIJN KRACHT.

Satire en Humor.

Voor een boerenwoning.

Een stevige buitenman ging een restaurant binnen, vroeg de spijskaart en zeide, dat men van al de spijzen maar een portie zou brengen.

Kort daarop zette de kellner de gevraagde porties voor hem, die op karige manier waren toebedeeld.

De buitenman keek de borden alle eens goed aan en zeide daarop:

„Zeer wel," uw proefjes bevallen mij goed, breng nu de porties maar."

Verstrooiing.

Newton, de beroemde Engelse wijsgeer, was op zekere morgen in zijn studies verdiept, toen zijn huishoudster hem voor zijn ontbijt een ei bracht, dat zij in een pan met water wilde koken. Newton wenste alleen te zijn en zeide dus, dat hij het zelf wel doen zou. De huishoudster legde het ei naast het horloge van haar heer op tafel en waarschuwde hem, dat het drie minuten moest koken. Enige tijd later kwam zij terug om de tafel af te nemen. Tot haar grote verbazing vond zij haar heer staande voor de schoorsteen, met het ei in zijn hand, terwijl het horloge in de pan kookte.

Een onvoorzichigheid.

„Een arme doofstomme man vraagt om een kleinigheid," stonde met grote letters op een plakkaat, dat een bedelaar voor zich uitdroeg. Een oude dame bleef stilstaan en haalde haar beursje te voorschijn, toen de bedelaar op eens met krachtige stem riep: „Heb medelijden met een armen blinden man."

„Ik dacht, dat ge doofstom waart!" zei de dame, terwijl zij haar geld weer bij zich stak.

„Wel drommels! Dan heb ik het verkeerde plakkaat meegenomen!" riep de verstrooide man van zaken.

Op school.

Meester: Waarom wordt Februari sprokkelmaand genoemd, Karel?

Karel: Omdat de mensen alsdan hun geld bij elkaar moeten sprokkelen, om de rekeningen te betalen, meester.

Onder geleerden.

Vr. Welke geleerden zijn de slechtste zwemmers?

Antw. De filosofen, want zij zoeken voor alles de laatste oorzaak in de diepste grond.

Uit de Catechismusles.

Pastoor: Mietje, waarom werden Adam en Eva uit het Paradijs verdreven?

Mietje: Omdat ze de huur niet konden betalen, mijnheer pastoor.